

ת"פ 39788/08/11 - מדינת ישראל נגד נאסר כנעאן, דיאלדין טוויל - הותלו ההליכים, אחמד טוויל - נדון

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 39788-08-11 מדינת ישראל נ' כנעאן
ואח'
20 אוקטובר 2014

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. נאסר כנעאן

2. דיאלדין טוויל - הותלו ההליכים

3. אחמד טוויל - נדון

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד לני אלפורד מטעם הנאשם 1: בעצמו וב"כ עו"ד עלי חוסיין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של **ציד חיית בר מוגנת** בניגוד לסעיפים 2 ו-14 (ב) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 (להלן: "**חוק הציד**") בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1969 (להלן: "**חוק העונשין**"); ציד ללא רישיון ציד בניגוד לסעיפים 2 ו-14 (ב) לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; החזקת חיית בר מוגנת בניגוד לסעיף 8(א)(3) ו-14 (א) לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; ציד באמצעות רשתות בניגוד לסעיפים 5(6) ו-14(א) לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום. בקליפת האגוז יאמר, כי ביום 8.7.10 עסקו הנאשמים בציד חוחיות באמצעות רשת וכלוב. בשטח הציד נמצאה רשת פרוסה ובתוכה לכודים 2 דרורים ופשוש. הנאשמים הגיעו למקום ברכב אשר בו נמצאו נוצות של חוחית.

עמוד 1

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

המאשימה הדגישה את חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם, וטענה כי צייד החוחיות הפך להיות לפגע רע בקרב תושבי מזרח ירושלים אשר נוהגים להגיע לאזור הצפון ולצוד חוחיות לצורך מכירתן.

המאשימה ציינה, כי לנאשם מס' 1 הרשעות קודמות, להבדיל מנאשם מס' 3 שעברו נקי לחלוטין, אשר הודה בהזדמנות ראשונה ולקח אחריות למעשיו.

הנאשם מס' 1 הורשע בעבר 5 פעמים בבתי משפט בגין עבירות צייד שונות.

המאשימה ביקשה לקבל את הסדר הטיעון לפיו יוטל על הנאשם מס' 1 מאסר על תנאי של שנה למשך שלוש שנים, קנס בסך ₪ 10,000 וחתימה על התחייבות בגובה 20,000 ₪ למשך 3 שנים.

הסנגור ביקש להסתפק בהטלת קנס בגובה 4,500 ₪.

הסנגור ביקש להתחשב בהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ובזמן השיפוטי שחסך.

הסנגור ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובמצבו הכלכלי הקשה.

דין:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של ציד חיות בר. מדובר בעבירה חמורה שמחייבת ענישה מרתיעה בשל הפגיעה הקשה בבעלי חיים כפי שעמד על כך בית המשפט ברע"פ 8122/12 פחמאוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 27.1.13):

"בטרם סיום אציין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפע הטכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים של בעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי."

הצדדים הסכימו ביניהם לעניין הטלת עונש מאסר על תנאי ובית המשפט נדרש לקבוע קנס, כאשר המאשימה עותרת לקנס בגובה של ₪10,000 ואילו הנאשם עותר להטלת קנס עד ₪4,500.

בעת קביעת מתחם הקנס ההולם, על בית המשפט להתחשב בשני אלמנטים מרכזיים: הראשון, חומרת העבירה שבוצעה שמתבטאת בעקרון ההלימה (ראו סעיף 40ג(א) לחוק העונשין); והשני, מצבו הכלכלי של הנאשם.

נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הכלכלי, הזמן השיפוטי שחסך והבעת החרטה.

עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי לחובתו 5 הרשעות קודמות בגין עבירות של צייד והחזקת חיות בר מוגנות כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2008.

נתתי דעתי לכך שלנאשם שבפניי להבדיל מהנאשם השני שבתיק, הרשעות קודמות ועל כן יש להחמיר בעונשו לעומת הנאשמים האחרים.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור על כל עבירה על חוק הגנת חיות הבר בישראל.

ב. קנס בסך 10,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם ב - 20 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון תוך 30 יום מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה על חוק הגנת חיות הבר למשך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 20,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תמורתו; אם לא יחתום יאסר למשך 7 ימים.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

**ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי
תשע"ה, 20/10/2014 במעמד
הנוכחים.
דורון פורת, שופט סגן נשיא**